

NADPŁYNAĆ (2) *vb pf*

a jasne.

fut 3 sg nadpłynie (1). ◇ 1 pl nadpłyniem (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Płynąc napotkać, zbliżyć się (2) :

nadpłynąć co (I): Szofy [ostrów] Solecki y miálteczko przy nim Tudzież nádplyniem. KlonFlis G2v.

W przeni (1) : Potym Więcemska lámác lię náwinie Izerfka kępká/ w tym Płocko nádplynie/ Vyżrzyłz ná lzkućie przez gorę záiłte Krzyże złoćifte. KlonFlis F4v.

Formacje współrdzenne cf PŁYNAĆ.

LW